

וְאִתָּהּ בֶּן-אָדָם קַח-לָךְ לְבִנָּה וְנִתְתָּהּ אוֹתָהּ לְפָנֶיךָ וְחִקוֹתָ עָלֶיהָ עִיר
 אֶת-יְרוּשָׁלַם: 2 וְנִתְתָּה עָלֶיהָ מְצוֹר וּבִנִיתָ עָלֶיהָ דֵּיֶק וְשַׁפְכֶתָ עָלֶיהָ
 סִלְלָה וְנִתְתָּה עָלֶיהָ מַחְנוֹת וְשִׁים-עָלֶיהָ כָּרִים סָבִיב: 3 וְאִתָּהּ קַח-לָךְ
 מַחְבֵּת בְּרֹזֶל וְנִתְתָּהּ אוֹתָהּ קִיר בְּרֹזֶל בֵּינְךָ וּבֵין הָעִיר וְהַכִּינֹתָהּ
 אֶת-פָּנֶיךָ אֵלֶיהָ וְהִיתָה בַּמְצוֹר וְצָרְתָּ עָלֶיהָ אוֹת הִיא לְבַיִת יִשְׂרָאֵל:

ס

Vocabulary

Verse 1

לְבִנָּה “brick” (BDB, 527)

חִקַּק verb: “inscribe, engrave” (BDB, 349)

Syntax & Miscellaneous

- Jerusalem, the name of the city, is appositional to the word for city. The direct object marker demonstrates the grammatical position of the proper noun.

Verse 2

מְצוֹר noun: “siege” (BDB, 848)

דֵּיֶק “siege wall” (BDB, 189)

סִלְלָה “mound” (BDB, 700)

כָּר “battering ram” (BDB, 305)

Verse 3

מַחְבֵּת “plate” (BDB, 290)

רֹזֶל “iron”

קִיר “wall”

מְצוֹר “siege” (BDB, 848)

צוֹר verb: “besiege” (BDB, 848)

Syntax & Misc.

Verse 2

- The verbal combination of נָתַן with מְצוֹר is unique to the MT. Elsewhere, the second verb, בָּנָה “build,” is used (Deut 20:20, 28:53, 57; 2 Chron 11:5, 14:5; Zech 9:3). This may be a poetic device, or word pair.
- The word, סָבִיב, is functioning as an adverb describing the placement of the siegecraft.

Verse 3

- The use of בֵּין...בֵּין means “between ____ and ____.”

Ezekiel 4:1-3

- The final clause, **אֹתָהּ הִיא לְבַיִת יִשְׂרָאֵל**, is verbless with the typology P[אֹתָהּ]—S[הִיא]—M[לְבַיִת יִשְׂרָאֵל].

וְאַתָּה שָׁכַב עַל-צִדְדְךָ הַשְּׂמָאלִי וְשַׁמַּת אֶת-עֵוֹן בֵּית-יִשְׂרָאֵל עָלָיו
מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו תִּשָּׂא אֶת-עֹנָם: 5 וְאֲנִי נֹתַתִּי לְךָ
אֶת-שְׁנֵי עֹנָם לְמִסְפַּר יָמִים שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת וְתִשְׁעִים יוֹם וְנִשְׂאתָ עֵוֹן
בֵּית-יִשְׂרָאֵל: 6 וְכָלִיתָ אֶת-אֵלֶּה וְשָׁכַבְתָּ עַל-צִדְדְךָ [הַיְמֹנִי] שְׁנֵיתָ
וְנִשְׂאתָ אֶת-עֵוֹן בֵּית-יְהוּדָה אַרְבָּעִים יוֹם לְשָׁנָה יוֹם לְשָׁנָה נֹתַתִּיו
לְךָ: 7 וְאֶל-מִצּוֹר יְרוּשָׁלַם תִּכְיֶן פְּנִיךָ וְזָרַעְתָּ חֲשׂוּפָהּ וְנִבֵּאתָ עָלֶיהָ: 8
וְהִנֵּה נֹתַתִּי עָלֶיךָ עֲבוֹתַיִם וְלֹא-תִהְיֶה מִצְדָּךְ אֶל-צִדְדְךָ עַד-כְּלוֹתְךָ יָמֵי
מִצּוֹרְךָ:

Vocabulary

Verse 4

שָׁכַב verb (*Qal* imperative): “lie down”

צד “side” (BDB, 841)

שמאלי “on the left” (BDB, 970)

מספר noun: “number”

Syntax & Miscellaneous

- The phrase, **מִסְפַּר הַיָּמִים**, is an adverbial modifier. Parallel to the following verse, it could be translated “according to the number of days.”
- The 3mpl suffix, **ם**, refers to **בֵּית-יִשְׂרָאֵל**. Sometimes a plural suffix refers to a singular referent if the referent is made up of multiple individuals.

Verse 6

צד “side” (BDB, 841)

ימני “right hand” (BDB, 412)

Verse 7

מצור noun: “siege” (BDB, 848)

חשף verb (*Qal* participle fs): “strip, lay bare” (BDB, 362)

Verse 8

עבת “rope, cord” (BDB, 721)

הפך verb: “turn”

צד “side” (BDB, 841)

מצור noun: “siege” (BDB, 848)

Syntax & Misc.

Verse 6

- Qere: **הַיְמֹנִי**.

Ezekiel 4:4-8

- The repetition of the phrase, יוֹם לְשָׁנָה יוֹם לְשָׁנָה “a day for a year,” should be understood properly as a distributive usage (i.e. “every, all”). This exact phrase is found in Numbers 14:34.

Verse 7

- The syntax of the phrase, וְזָרַעְתָּ חֲשׂוֹפָה (found in Isaiah 52:10), is difficult to understand. Is it a part of the previous phrase (RSV, NASB, ESV, JPS) or an independent verbless clause (KJV, NKJV) or a dependent phrase attached to the following clause (NRS, NIV)? The accent, *’athnah* (a strong disjunctive accent), makes the last of the three readings nearly impossible and the second unlikely.

Verse 8

- The form, עֲבוֹתָיִם, is written with *plene* spelling (i.e. with a historically long vowel or “full” spelling).

וְאִתָּהּ קַח-לָךְ חֲטִיץ וְשַׁעֲרִים וּפּוֹל וְעֵדְשִׁים וְדַחַן וְכֶסֶםִּים וְנָתַתָּה
 אוֹתָם בְּכָלִי אֶחָד וְעָשִׂיתָ אוֹתָם לָךְ לְלֶחֶם מִסֵּפֶר הַיָּמִים אֲשֶׁר-אִתָּהּ
 וּמֵאֲכָלְךָ אֲשֶׁר שׁוֹכֵב עַל-צִדְּךָ שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת וְתִשְׁעִים יוֹם תֹּאכְלֶנּוּ: 10
 וּמִיָּמִים תֹּאכְלֶנּוּ בְּמִשְׁקוֹל עֶשְׂרִים שֶׁקֶל לַיּוֹם מִמֵּת עַד-מֵת תֹּאכְלֶנּוּ: 11
 וְעָגַת שַׁעֲרִים בְּמִשׁוֹרָה תִּשְׁתָּה שְׁשִׁית הֵהִין מִמֵּת עַד-מֵת תִּשְׁתָּה: 12
 תֹּאכְלֶנָּה וְהִיא בְּגִלְלֵי צֵאת הָאָדָם תִּעְגְּנָה לְעֵינֵיהֶם: ס

Vocabulary

Verse 9

חֲטִיץ noun: “wheat” (BDB, 334)
 שַׁעֲרָה “barley” (BDB, 972)
 פּוֹל “beans” (BDB, 806)
 עֵדְשָׁה “lentils” (BDB, 727)
 דַּחַן “millet” (BDB, 191)
 כֶּסֶם “spelt” (BDB, 493)
 שָׁכַב verb (Qal participle): “lay”
 צִד “side” (BDB, 841)

Syntax & Miscellaneous

- The sequencing of elements in biblical Hebrew is varied. Options include: listing of elements each with a waw (e.g. Genesis 1:14, 8:22, 10:2, 12:16), listing elements in pairs i.e. waw with the second word of the pair (e.g. Genesis 1:30, 5:30, 14:16, 22:24), listing with a waw associated only with the final element (Genesis 5:32), and listing elements in various combinations of the previous sequence types.

Vocabulary

Verse 10

מֵאֲכָל “food” (BDB, 38)
 מִשְׁקוֹל “weight” (BDB, 1054)
 שֶׁקֶל “shekel, measurement of weight”

Verse 11

מִשׁוֹרָה “measure” (BDB, 601)
 הֵיָן “liquid measurement” (BDB, 228)

Verse 12

עֵגָה “cake of bread” (BDB, 728)
 שַׁעֲרָה “barley” (BDB, 972)
 גִּלְלָה “dung” (BDB, 165)

Ezekiel 4:9-12

צאה “filth, excrement” (BDB, 844)

עוג verb: “bake” (BDB, 728)

Syntax & Misc.

Verse 10

- The idiom, מֵעַתָּה עַד־עַתָּה, could be understood as “from time to time” i.e. “occasionally,” or it may mean “daily.”

Verse 11

- Some suggest that a *hin* is approximately 6 liters.

Verse 12

- Cooking food with excrement was a violation of the purity laws. See Deuteronomy 23:14 (English 23:13) for further rules governing excrement.

וַיֹּאמֶר יְהוָה כֹּכָה יֵאָכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־לֶחֶמָם טָמֵא בַגּוֹיִם אֲשֶׁר
אָדִיחִם שָׁם: 14 וַאֲמַר אֱהֵה אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה נִפְשִׁי לֹא מְטַמְּאָה
וְנִבְלָה וְטִרְפָּה לֹא־אֲכַלְתִּי מִנְעוּרַי וְעַד־עֵתָה וְלֹא־בָא בְפִי בֶשֶׂר פְּגוּל:
ס 15 וַיֹּאמֶר אֵלַי רְאֵה נָתַתִּי לָךְ אֶת־[צְפוּעִי] הַבֶּקֶר תַּחַת גְּלִילִי
הָאָדָם וְעָשִׂיתָ אֶת־לֶחֶמְךָ עָלֵיהֶם: ס 16 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם
הֲנִי שֹׁבֵר מִטֵּה־לֶחֶם בִּירוּשָׁלַם וְאֲכָלוּ־לֶחֶם בְּמִשְׁקָל וּבְדֹאגָה וּמִים
בְּמִשׁוּרָה וּבְשִׂמְמוֹן יִשְׁתּוּ: 17 לְמַעַן יַחְסְרוּ לֶחֶם וּמִים וְנִשְׁמוּ אִישׁ
וְאַחִיו וְנִמְקוּ בְּעוֹנָם: פ

Vocabulary

Verse 13

ככה “thus” (BDB, 462)

טמא “unclean”

נדח verb (*Hiphil*): “thrust out, banish” (BDB, 623)

Syntax & Miscellaneous

- The relative particle, אשר, points to a syntactic value within the relative clause. In this case it corresponds to the place of banishment, i.e. “where.”

Vocabulary

Verse 14

אהה “Alas” (BDB, 13)

נבלה “carcass” (BDB, 615)

טרפה “animal torn” (BDB, 383)

נעורים “youth” (BDB, 655)

פגול “waste, refuse” (BDB, 803)

Verse 15

צפוע “dung” (BDB, 861)

גל “dung” (BDB, 165)

Verse 16

משקל “weight” (BDB, 1054)

דאגה “anxiety” (BDB, 178)

משורה “measure” (BDB, 601)

שממון noun: “horror” (BDB, 1031)

Verse 17

Ezekiel 4:13-17

חסר verb: “lack, need” (BDB, 341)

שמם verb (*Niphal*): “be appalled”

מקק verb: “pine away” (BDB, 596)

Syntax & Misc.

Verse 14

- The particle, הִנֵּה, marks a vocative noun phrase. It may be accompanied by a name (LORD God: Joshua 7:7, Judges 6:22, 2 Kings 6:15, Jeremiah 1:6, 4:10, 14:13, 32:17, Ezekiel 9:8, 11:13, 21:5), title (my master: 2 Kings 6:5; my daughter: Judges 11:35) or by itself (2 Kings 3:10, Joel 1:15).
- The compound direct object of the second clause is נְבִלָה וְטִרְפָּה.

Verse 15

- Qere: צְפִיעֵי.
- The prepositional object, עֲלֵיהֶם “over them,” is plural because its referent is plural, גְּלֵי הָאָדָם “human dung(s)”.
- One has to ask whether or not animal dung is more clean than human feces (Deut. 23:14).

Verse 16

- The noun phrase, מִטֶּה-לֶחֶם, is used five times several of which are found in the Book of Ezekiel (Lev. 26:26; Ps. 105:16; Ezek. 4:16, 5:16, 14:13). The parallel usage (cf. Ps 105:16; Ezekiel 14:13) indicates that the idiom, “breaking the staff of bread,” refers to famine.

Verse 17

- The three clauses together are connected by the sequenced waw-consecutive perfects and are the result (לְמַעַן) of Israel’s rebellion.